

עמ"י 2709/02/14 - רוברט עמר (עציר) נגד משטרת ישראל תחנת עכו

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"י 2709-02-14 עמר(עציר) נ' משטרת ישראל תחנת עכו

בפני כב' השופטת ישראלה קראי-גירון
העורר רוברט עמר (עציר) ת.ז. 057911810
נגד משטרת ישראל תחנת עכו
המשיבה

החלטה

בפניי ערר על החלטת בית משפט שלום עכו כב' השופט זיאד סלאח מיום 2.2.2014 בגידרה הורה בית משפט קמא על מעצרו של העורר עד יום 4.2.2014 שעה 14:00.

בבקשת המעצר שהוגשה בבית המשפט קמא נטען כי החשוד חשוד בעבירה של אחזקה ושימוש סמים שלא לצריכה עצמית.

החלטה זו ניתנה במסגרת בקשה שלישית להארכת מעצרו של החשוד אשר נעצר לראשונה ביום 31.1.2014.

בעניינו של העורר ניתנו שלוש החלטות שיפוטיות בבית משפט קמא. האחת מיום 30.1.2014 שניתנה על ידי כב' השופט בולוס ובגידרה הוארך מעצרו של החשוד עד יום ו', 31.1.2014 שעה 12:00 כאשר כב' השופט בולוס הבהיר שהוא סבור כי קיימת מסוכנות הנשקפת מהעורר אשר לא ניתן להפיגה אלא אם תוצג חלופת מעצר ראויה וכזו לא הוצגה בפניו.

כב' השופט בולוס הבהיר בהחלטתו כי החשוד בפניו הסביר כי הודה באחזקת סם אך טען כי מדובר באחזקה עצמית.

ביום 31.1.2014 ניתנה החלטה נוספת על ידי כב' השופט ג'מיל נאסר ובה הוארך מעצרו של החשוד עד יום ראשון, 2.2.2014 שעה 15:00.

גם בהחלטה זו נקבע כי אין מחלוקת כי קיים חשד סביר שהחשוד ביצע את העבירה המיוחסת לו.

כמו כן נקבע גם בפני כב' השופט ג'מיל נאסר בו לא הוצגה חלופה ראויה אשר יכולה להפיג את המסוכנות הנשקפת מהחשוד.

בהחלטתו מיום 31.1.2014 קבע כב' השופט נאסר כי אין לכבול את ידיה של המשטרה בחקירתה ויש לתת תקופה

מידתית שתאפשר המצאת חוות דעת נדרשת.

כב' השופט ג'מיל נאסר קבע בהחלטתו כי היה ולא תוצג חוות דעת עד יום 2.4.2013 שעה 15:00 יהיה מקום לשחרר את החשוד בתנאים שיקבע קצין משטרה או בית המשפט.

מהחלטה זו נובע כי כב' השופט ג'מיל נאסר סבר בהחלטתו כי לבית המשפט העתיד לדון בבקשה שתוגש בנוגע לחשוד ביום 2.2.2014 שיקול דעת לדון בעניינו ולקבוע תנאים באם יקבע כי יש מקום לשחררו.

ביום 2.2.2014 נדון עניינו של החשוד פעם נוספת בפני כב' שופט זיאד סלאח.

בהחלטה נקבע כי חוות דעת סופית לא התקבלה ואולם נקבע כי כן נערכה בדיקת כמות הסמים על ידי מעבדה במטה הארצי של המשטרה והתברר כי לא מדובר בכמות לשימוש עצמי.

כב' השופט זיאד סלאח סבר כי היחידה החוקרת עשתה כל הנדרש ממנה כדי להשתדל לסיים את החקירה וכי נמנע ממנה לעשות כן בשל קוצר הזמן.

כב' השופט זיאד סלאח סבר כי אין הוא כבול להערות שהשמיעו קודמיו וכי עליו לבדוק העניין בעצמו וסבר כי בהתחשב בכל הנסיבות, בעובדה שמדובר בחקירה דינמית ובעובדה שלחשוד עבר פלילי עשיר יש מקום להורות על הארכת המעצר עד יום 4.2.2014 שעה 14:00.

אין מחלוקת כי בין לבין התקבלה חוות דעת מומחה בתיק.

כמו כן במהלך הדיון בפניי הוגשה הצהרה כי התביעה עומדת להגיש בקשה להארכת מעצרו של המשיב כדי לאפשר הגשת כתב אישום ומעצר עד תום ההליכים בגין החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית וכי היא עתידה להגיש בקשה.

בהודעת הערר בפני נטען כי היה מקום לשחרר את החשוד מאחר והמשטרה לא עמדה בדרישות שניתנו בהחלטות קודמות בעניינו ולא המציאה עד יום 2.2.2014 חוות דעת נדרשת.

נטען כי חוות הדעת החלקית שהומצאה על ידי היחידה החוקרת הינה המצאה שלא לה התכוון כב' השופט ג'מיל נאסר בהחלטתו.

נטען כי כב' ביום 2.2.2014 הסתיימה החקירה וכי לא היה מקום להאריך את המעצר לתקופה נוספת והיה על בית המשפט קמא למלא אחר האמור בהחלטת כב' השופט ג'מיל נאסר ולהורות על שחרורו של העורר ממעצר.

במהלך הדיון בפניי הציע ב"כ העורר כי העורר ישוחרר לביתו.

לאחר שבחנתי כל הנסיבות הרלוונטיות אני סבורה שדין הערר להדחות.

אני סבורה כי בנסיבות המקרה דנן יש חשד סביר כי החשוד ביצע את העבירה המיוחסת לו וכי החלטת בית המשפט קמא נשוא ערר זה בה נקבע כי יש מקום להורות על המשך מעצרו של העורר עד ליום 4.2.2014 כדי לאפשר קבלת חוות דעת שבפועל התקבלה הינה סבירה ואין מקום להתערב בה.

אני סבורה כי בנסיבות העניין ובמיוחד כאשר גם במהלך הדיון בפניי לא הוצגה כל חלופה אשר יש בה להפיג את המסוכנות הנובעת מהעורר דבר אשר בית המשפט קמא בדין התייחס אליו, החלטת בית המשפט קמא סבירה.

אין מקום להתערב בשיקול דעת בית המשפט קמא אשר העדיף לייחס חשיבות יתרה למסוכנות הנובעת מעברו הפלילי העשיר של החשוד על פני ההמלצה בהחלטה קודמת של כב' השופט נאסר כי יהיה מקום לשחרר החשוד בתנאים היה ולא תוצג חוות דעת.

כפי שתיארתי לעיל בהחלטתו לא כבל כב' השופט ג'מיל נאסר את שיקול דעתו של בית המשפט שהיה אמור לדון בענייניו של החשוד אחריו. גם כב' השופט ג'מיל נאסר הסב את תשומת הלב בהחלטתו לכך כי באם לא תוצע חלופה ראויה לא ניתן להפיג את המסוכנות הנשקפת מהחשוד.

מקריאת כל החלטת כב' השופט ג'מיל נאסר אני סבורה כי אין ממש בטענות ב"כ העורר לפיה החלטת כב' השופט זיאד סלאח סותרת האמור בה.

אני סבורה כי בית המשפט קמא הפעיל שיקול דעת נכון גם בהתאם להמלצות שניתנו בהחלטות קודמות והעדיף לייחס משקל יתר למסוכנות החשוד ובכך קבע כי יש מקום להארכת מעצרו של החשוד עד יום 4.2.2014 שעה 14:00.

בנסיבות העניין לאור האמור לעיל בהתחשב בעובדה כי בנתיים התקבלה חוות דעת כנדרש וכמצופה בהחלטת כב' השופט ג'מיל נאסר מיום 31.1.2014 אין מקום להתערב בהחלטת כב' השופט סאלח.

בשולי הדברים אציין כי אין צורך להתייחס לשאלה האם ההחלטה להארכת מעצרה הינה מעשה בית דין המחייב השופט הדין בהארכת מעצר נוספת.

די לי בקביעה כי החלטת כב' השופט ג'מיל נאסר הותירה את שאלת השחרור בתנאים, אם בכלל לשיקול דעת השופט אשר אמור היה לדון בעניין זה אחריו כדי להביא לדחיית טענות ב"כ העורר בפניי לעניין זה.

לאור כל האמור לעיל אני מורה על דחיית הערר.

החלטה זו מהווה פקודת מאסר לכל דבר ועניין.

ניתנה היום, ג' אדר תשע"ד, 03 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.